

Η ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΚΑΜΗΛΟΠΑΡΔΑΛΙΣ.

ΕΙΣ τὰ προειρημένα περὶ τῆς Καμηλοπαρδάλεως (ἴδε Ἀριθ. 6. Σελ. 93.) ἔχομεν νὰ προσθέσωμεν τὰ ἐφεξῆς περὶ τῆς σταλθείσης ἐκ τῆς Αἰγύπτου πρὸς τὸν βασιλεῖα τῆς Γαλλίας.

Ἡ πεμφθεῖσα εἰς τὴν Γαλλίαν Καμηλοπαρδάλις, ἀφοῦ ἐπέρασεν ἕνα χειμῶνα εἰς τὴν Μασσαλίαν, διὰ νὰ προετοιμασθῇ εἰς κλίμα ἐτι θριμύτερον, μετεκομίσθη εἰς τὸν ἐν Παρισίοις Κήπον τῶν Φυτῶν. Ἡ παρουσία τῆς διήγειρε πανταχοῦ ἐνθουσιώδη τινὰ εὐχαρίστησιν. Καθηγητῆς (Professeur) ἐκ τοῦ κήπου ὑπῆγε νὰ ὀδηγήσῃ αὐτὴν εἰς τὴν πρωτεύουσαν, καὶ νὰ τὴν ἐπιμελῇται εἰς τὸ διάστημα τῆς πορείας. Ἐκ διαταγῆς τοῦ τῆς Μασσαλίας ἐπάρχου, τὰ συμβολικά παράσημα τοῦ Γαλλικοῦ ἔθνους ἐκεντήθησαν δι' ἀργυρου εἰς τὸ σκέπασμα τοῦ σώματός της, τὸ ὁποῖον ὁμοῦ μὲ τὴν κνικκούλαν τῆς κεφαλῆς ἦτο κατεσκευασμένον ἀπὸ μαῦρον μεταξωτὸν, μὲ κοκκίνους κροσσούς. Ἐπιτροπαὶ ἀπὸ τὰς διαφόρους κωμοπόλεις ἠπάντων αὐτὴν εἰς τὸν δρόμον· αἱ μετ' αὐτῆς σταλθεῖσαι ἀπὸ τὴν Αἰγύπτου ἀγελάδες, διὰ νὰ τὴν παρέχωσι γάλα εἰς τὸ διάστημα τοῦ ταξιδίου, ἠκολούθησαν ταπεινῶς ἐξοπίσω της· καὶ συνωδεύετο δὲ ὄχι μόνον ἀπὸ τὸν προειρημένον καθηγητὴν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ μαῦρον τινὰ δοῦλον ἐκ Λαρκουρ, ἀπὸ Χασσάν, τὸν Ἀραβὰ ὁπαδὸν της, ἀπὸ Μασσαλιώτην τινὰ ἱπποκόμον, καὶ ἀπὸ ἕνα Μουλάττον, ὅστις ἐχρησίμευεν ὥς διεκρινεὺς εἰς τοὺς δύο πρώτους. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Λουυδοῦνς εἶχε πολλὴν ἐπιθυμίαν νὰ λάβῃ μίαν ἐπίσκεψιν ἀπὸ τὴν κυρίαν ταύτην Καμηλοπαρδάλιν· ὅθεν ὁ ἐπάρχος τῆς πόλεως αὐτῆς καὶ διάφοροι ἱππεῖς ἐξῆλθαν νὰ προὑπαντήσωσι τὸ ἱππικόν, καὶ νὰ τὴν ὀδηγήσωσιν εἰς τὸν οἶκον τῆς πανιερότητός του· ἀλλὰ κατὰ δυστυχίαν, τὸ ἔξω ἐτρόμαξεν εἰς τὴν θεωρίαν τοσοῦτον πλήθους, ἔσπασε τὰ σχοινία, καὶ ἔφυγεν· οἱ ἱππεῖς ἔδραμαν ἐξοπίσω της· τότε δὲ στραφεῖσα καὶ αὐτὴ αἰφνιδίως, ἐφόβισε τοὺς ἱππούς· ὁ ἐπάρχος ἐκύλισε κατεπάνω τοῦ καθηγητοῦ, ὁ καθηγητῆς ἐστρώθη κατὰ γῆς, καὶ ἡ σύγχυσις ἦτο παντελής. Ἡ ἀθῶα ὁμῶς αἰτία τούτων ὅλων ἐπαράτησεν ἡσύχως εἰς τὸ ἱπποστάσιον, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀφήσειν τὸ πρῶτ', καὶ δὲν ἔγινεν ἄλλη τις ἐπιχειρήσις νὰ εἰσάξωσιν αὐτὴν εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπον.

Συνοδιά τις ἐκ Παρισίων τὴν προὑπάντησεν εἰς Φονταίν-βλώ, καὶ ἡ εἰσοδὸς της εἰς τὸν Κήπον τῶν Φυτῶν ὁμοίᾳζε θριαμβικὴν πομπήν· τὴν ὀδηγῶν οἱ τέσσαρες αὐτῆς θεράποντες, τὴν ἐπερικύκλωναν οἱ καθηγηταί, στρατιῶται τὴν ἐπροφύλατταν νὰ μὴ στενοχωρηθῇ ἀπὸ τὸ

πλῆθος, καὶ αἱ τρεῖς αὐτῆς ἀγελάδες καὶ ἡ ἔλαφος, αἱ μετ' αὐτῆς ἐλθοῦσαι ἐκ τῆς Αἰγύπτου, ἠκολούθουν εἰς μίαν ἄμαξαν. Καταρχὰς ἀφίνετο νὰ περιπατῇ μόνον εἰς τὸ μέρος τοῦ κήπου, τὸ λεγόμενον Σχολεῖον τῆς Βοτανικῆς, ὅτε ὁ καιρὸς ἦτο θερμὸς καὶ ἡλιακός. Τίποτε δὲν ἠμποροῦσε νὰ ὑπερβῇ τὴν περιέργειαν, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ κόσμος ἐμβῆκεν ἐξ αἰτίας της. Γενικῶς ὁ τόπος τῆς γυμνάσεώς της ἐπερικυκλῆτο ἀπὸ 10,000 ἀνθρώπων διαμιάς, καὶ οἱ καθημέραν διαβαίνοντες τὴν γέφυραν, τὴν ἀπέναντι μιᾶς τῶν πυλῶν τοῦ κήπου, ἦσαν 13,000 ὑπὲρ τὸ σύνθηδες. Ἡ προθυμία αὕτη διήρκεσε πολλὰς ἐβδομάδας, καὶ ὄχι μόνον ὅλοι τῶν Παρισίων οἱ κάτοικοι, ἀλλὰ καὶ οἱ τῆς περιχώρου, ὑπῆγαν νὰ θεωρήσωσι τὴν Καμηλοπαρδάλιν. Καθ' ἐβδομάδα ἐδημοσίευστο νέα εἰκὼν αὐτῆς· παραστάσεις τοῦ ζῶου, εἰς διαφόρους θέσεις, ἐκαλλῶπιζαν πᾶσαν ἔδραν τοῦ θεάτρου, πᾶσαν ἄμαξαν, πᾶν ὀπιπίδιον, ἀκόμη δὲ καὶ τὰς ταινίας τῶν γυναικῶν· καὶ κύριοι δὲ καὶ κυρίαι ἐφόρουν χειρόρτια, κρηπίδας, ἐσωκάρδια, φορέματα, ἔσκιάρια τοῦ αὐτοῦ χρώματος ὥς αἱ εἰς τὰς πλευράς της κηλίδες. Ἡ Καμηλοπαρδάλις ὁμῶς δὲν ἐλησμώνησε τοὺς παλαιούς αὐτῆς φίλους εἰς τὸ μέσον ὅλης ταύτης τῆς περιουήσεως καὶ κολακείας. Αἰγύπτιοι τινὲς, εὐρισκόμενοι τότε εἰς Παρισίους, ὑπῆγαν νὰ τὴν ἐπισκεφθῶσι, καὶ, ὥς ἔπεσεν ἐπάνω των ὁ ὄφθαλμός της, ἐπροχώρησεν ἐγγήγορα πρὸς αὐτὰς, καὶ ἤρχισε νὰ γλείφῃ τὰ κεφαλόδεσμα καὶ τὰ μέτωπά των μὲ πᾶν σημεῖον χαρᾶς,—τὸ ὁποῖον οὐδέποτε εἶχε κάμειν εἰς κανένα τῶν ὅσοι ἐφόρουν καπέλλον.

Προεῖπαμεν ἤδη, ὅτι τὴν τροφὴν αὐτῆς λαμβάνει τὸ πλεόν ἡ Καμηλοπαρδάλις ἀπὸ τὰς κορυφὰς τῶν δένδρων, τρώγουσα τὰ φύλλα καὶ τὰ τρυφερά βλαστάρια. Εἰς τὴν ἐν Παρισίοις δίδονται φασώλια, ἀραβόσιτος, καὶ κριθάριον· ἀγαπᾷ δὲ καὶ τὰ δανκία· ἀλλὰ πρὸ πάντων τὴν ἀρέσκουν τὰ ῥόδα· τὰ τρώγει μὲ ὄρεξιν μεγίστην, καὶ γλείφει τὰς χεῖρας διὰ νὰ λάβῃ περισσότερα· ἀφοῦ δὲ τὰ ἀποφάγῃ, θεωρεῖ περὶ τὸν ἐκείνον, ὅστις τὰ ἔφαγε.

Ἐὰν ἡ Καμηλοπαρδάλις αὕτη ᾔῃ μέχρι τῆς σήμερον ἢ ὄχι, ἀγροῦμεν· περὶ οὗ ὁμῶς ἔτι, ἀκόμη, ἂν καὶ δὲν ἔχαιτο πολλὰ καλὴν ὑγίαν.

Εἰς τὸ διάστημα τοῦ 1836, ἐτυλῶθησαν εἰς τοὺς Παρισίους 6,632 συγγράμματα εἰς τὸ Γαλλικόν, Ἀγγλικόν, Γερμανικόν, Ἑλληνικόν, Λατινικόν, Ἰσπανικόν, Αὐστριανικόν, Πολωνικόν, κτλ., ἐκτὸς 1,154 χαλκογράφων ἔκδοσις.